

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Dordrecht, van 22 juli 2008 in zaak nr. 07/24148 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 mei 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 juli 2008, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris is in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J. Borman, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.S. Vreken, ambtenaar van Staat.

w.g. Borman
lid van de enkelvoudige kamer

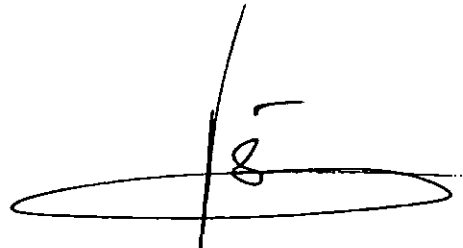
w.g. Vreken
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 november 2008

434-572.

Verzonden: 27 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 07/24148, V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

wonende te _____, eiser,
gemachtigde: mr. S.D. Lugt, advocaat te Amsterdam,

tegen

de **Staatssecretaris van Justitie**, verweerder,
gemachtigde: mr. J. den Haan, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluit van 24 mei 2007 afwijzend beslist op de aanvraag van eiser tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Tegen dit besluit heeft eiser bij faxbericht van 11 juni 2007 beroep ingesteld.

De zaak is op 16 mei 2008 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.

Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1. Voor zover hier van belang luidt artikel 29 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000):

"1. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden verleend aan de vreemdeling:

a. die verdragsvluchteling is;

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;

c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;"

procedurenummer: AWB 07/24148

2

Voor zover hier van belang luidt artikel 1 van de Vw 2000:

"In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

(...)

k. Vluchtelingenverdrag: het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Trb. 1954, 88) en het bijbehorende Protocol van New York van 1967 (Trb. 1967, 76);

l. verdragsvluchteling: de vreemdeling die vluchteling is in de zin van het Vluchtelingenverdrag en op wie de bepalingen ervan van toepassing zijn;"

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding, tenzij hij zich onverwijld onder opgave van de plaats waar of waarlangs hij Nederland is binnengekomen, heeft vervoegd bij een ambtenaar belast met de grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen, en daar kenbaar heeft gemaakt dat hij asiel wenst.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.2. Verweerder heeft, mede verwijzend naar het voornemen, de aanvraag van eiser afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 in samenhang met het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, en f, van de Vw 2000. Het asielrelaas van eiser is volgens verweerder ongeloofwaardig omdat sprake is van hiaten, vaagheden en ongerijmde wendingen in dit relaas, eiser zich na binnenkomst in Nederland niet onverwijld heeft gemeld, en geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn identiteit, nationaliteit, reisroute en asielrelaas.

2.3 Eiser kan zich niet verenigen met het bestreden besluit en heeft daartoe de volgende gronden aangevoerd.

Eiser stelt dat in het bestreden besluit ten onrechte is overwogen dat hij zich niet onverwijld heeft gemeld. Eiser heeft geleerd zich niet afhankelijk te maken van autoriteiten. Zeker nadat de Unie van Socialistische Sovjet Republieken (USSR) had opgehouden te bestaan heeft hij geleerd te overleven door zich verre te houden van de autoriteiten. Het was eiser niet bekend dat hij zich ingevolge het Vluchtelingenverdrag bij gebreke van documenten onverwijld moest melden. Eiser kan niet inzien dat de omstandigheid dat hij eerst later asiel heeft aangevraagd de beoordeling van zijn verzoek beïnvloedt. De feiten en omstandigheden waarvoor hij is gevlucht en waarover hij heeft verklaard blijven immers dezelfde.

Eiser meent dat verweerder hem ten onrechte ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 het ontbreken van reis- of identiteitspapieren, dan wel andere bescheiden heeft tegengeworpen. Eiser heeft moeten overleven hetgeen betekent dat andere zaken dan documenten belangrijker kunnen zijn om te overleven en een obstakel blijken te

procedurenummer: AWB 07/24148

3

kunnen vormen.

Eiser stelt dat ten onrechte is overwogen dat zijn verklaringen niet geloofwaardig zijn. Hij heeft naar vermogen helder en samenhangend verklaard over de redenen voor zijn vertrek uit Rusland. Hij is zich ervan bewust dat zijn vermogen daartoe is beschadigd en verzoekt zijn psychische gesteldheid aan te merken als een gevolg van de omstandigheden die aanleiding waren Rusland te ontvluchten en asiel te vragen in Nederland. Eiser meent dat verweerder ten onrechte niet heeft onderzocht of en in welke mate eiser in staat is tot het afleggen van een naar het oordeel van verweerder consistente en voldoende gedetailleerde verklaring. Hij heeft in dat verband een tweetal medische verklaringen overgelegd van 7 april 2008 en 23 april 2008 van respectievelijk A.J. Biewenga, huisarts, en J. Bruins, sociaal geneeskundige. Volgens eiser is het bestreden besluit tot stand gekomen zonder dat een zorgvuldig onderzoek heeft plaatsgevonden.

2.4. De rechtbank overweegt het volgende.

2.4.1. Niet is in geschil dat eiser niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding en dat hij zich niet onverwijld heeft gemeld. De door eiser aangevoerde omstandigheden doen er niet aan af dat van een vreemdeling, die zich beroept op het Vluchtelingenverdrag in verband met asielgerelateerde redenen voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst, mag worden verwacht dat hij zich onverwijld meldt. Dat eiser met die verplichting niet bekend was en dat hij van melding heeft afgezien omdat hij in het land van herkomst heeft geleerd zich verre te houden van de autoriteiten komt - wat daar ook van zij - voor risico van eiser. De omstandigheid dat eiser later asiel heeft aangevraagd beïnvloedt weliswaar niet de feiten en omstandigheden waaronder hij is gevlucht naar Nederland, maar wel de wijze waarop verweerder de aanvraag om een verblijfsvergunning dient te beoordelen. De rechtbank is van oordeel dat verweerder dan ook aan eiser heeft kunnen tegenwerpen hetgeen is bepaald in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

2.4.2. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder daarnaast bij het onderzoek naar de aanvraag terecht mede betrokken de omstandigheid dat eiser ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag. Verweerder heeft in hetgeen eiser daaromtrent naar voren heeft gebracht geen reden behoeven zien om door hem aannemelijk gemaakt te achten dat het ontbreken van deze bescheiden verschoonbaar is. Eiser heeft immers volgens het rapport van eerste gehoor van 4 november 2006 zijn binnenlandse paspoort in Rusland verscheurd en zijn buitenlandse paspoort in Calais weggegooid. Voorts heeft eiser niet concreet kunnen verklaren over de door hem gevolgde reisroute, noch enig (begin van) bewijs over de door hem gevolgde reisroute kunnen overleggen. De rechtbank is van oordeel dat verweerder dan ook aan eiser heeft kunnen tegenwerpen dat hij geen enkel document als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, ter vaststelling van zijn identiteit, nationaliteit, reisroute en asielrelaas heeft overgelegd.

Verweerder heeft op grond van het bovenstaande voorts kunnen concluderen, dat op voorhand afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eiseres.

2.4.3. Als zich de omstandigheden voordoen, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c en f, van de Vw 2000, mogen in het asielrelaas om het geloofwaardig te achten geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve

procedurenummer: AWB 07/24148

4

overtuigingskracht uitgaan.

De rechtbank stelt vast dat eiser heeft verzuimd zijn zienswijze naar voren te brengen met betrekking tot het door verweerder geuite voornemen om de aanvraag om een verblijfsvergunning af te wijzen. Eiser is derhalve niet inhoudelijk ingegaan op de aan hem in het voornemen tegengeworpen hiaten, vaagheden en ongerijmde wendingen in zijn relaas. Ook in beroep heeft eiser zulks nagelaten. Reeds om die reden bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is.

2.4.4. Met betrekking tot eisers stelling dat zijn vermogen om coherent en gedetailleerd te verklaren onder invloed van zijn psychische gesteldheid is aangetast en dat verweerder ten onrechte heeft nagelaten daarnaar onderzoek te doen, overweegt de rechtbank dat verweerder in redelijkheid geen aanleiding heeft hoeven zien voor een zodanig onderzoek. De rechtbank verwijst voor dat oordeel wederom naar de omstandigheid dat eiser heeft nagelaten zijn zienswijze naar voren te brengen met betrekking tot het door verweerder geuite voornemen om de aanvraag om een verblijfsvergunning vanwege ongeloofwaardigheid van het asielrelaas af te wijzen. De door eiser in beroep overgelegde medische verklaringen maken naar het oordeel van de rechtbank niet aannemelijk dat eiser niet in staat is geweest ten tijde van het eerste en het nader gehoor coherent en gedetailleerd te verklaren. Weliswaar heeft sociaal geneeskundige Bruins met betrekking tot de aard van de klachten vermeld dat sprake is van een posttraumatisch stressyndroom, depressie en ontremmingsverschijnselen, maar niet duidelijk is of eiser die klachten ook reeds ondervond ten tijde van het eerste en het nader gehoor en, zo dat het geval is, wat de invloed van die klachten is geweest op het vermogen van eiser om te verklaren omtrent zijn vlucht uit Rusland. De bedoelde verklaring is dan ook naar het oordeel van de rechtbank te vaag en te algemeen om daaraan gevolgen te verbinden. In de verklaring van huisarts Biewenga kan de rechtbank evenmin grond vinden voor het oordeel dat hij niet in staat is geweest coherent en gedetailleerd te verklaren omtrent zijn vlucht uit Rusland.

Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder terecht de verleningsgronden van artikel 29, eerste lid, onder a, b en c, van de Vw 2000 niet aannemelijk heeft geacht.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 07/24148

5

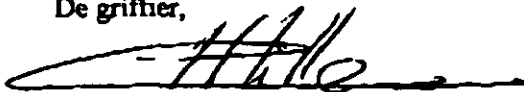
3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

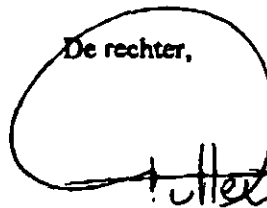
- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. P. Putters, rechter, en door deze en mr. C. Willemsen, ondertekend.

De griffier,



De rechter,



Uitgesproken in het openbaar op: 22 JUL 2008

Afschrift verzonden op: 22 JUL 2008

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtpraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Hamerslag & van Haren

Advocaten

PER FAX: 070 3651380
 Aan de RAAD VAN STATE
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Postbus 20019
 2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEN	
07 AUG 2008	
ZAAK	6123
AAN	V3
BETROFFENDE	FAB

mr R.J. Hamerslag
 mr F.L.M. van Haren
 mr S.D. Lugt
 mr A.C.M. Nederveen
 mr I.J.M. Oomen
 mr A.M.J.M. Louwerse
 mr K.E. Geertsma
 mr N.C. Blomjous
 mr S. Wierink

in samenwerking met
 mr H.M. Brink

uw referentie: nicuwe zaak
 onze referentie: 020221 dl
 inzake: / Staassecretaris van Justitie

Amsterdam, 7 augustus 2008

Hoger Beroep in Vreemdelingenzaken

Hierbij verklaar ik, S.D. Lugt, advocaat te Amsterdam, dat ik door appellant bepaaldelijk ben gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep tegen de beslissing van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Dordrecht van 22 juli 2008, AWB 07 / 24148, met het recht van substitutie bij het optreden in rechte.

Appellant en belanghebbende is

Russische, IND-nummer 0609.28.0319, V-nummer
 aan de AZC, Larikslaan 10 (3833 AM). Hij kiest woonplaats aan het Damrak nr. 89-1 te Amsterdam (1012 LP), ten kantore van S.D. Lugt.

Voor wat betreft de griffierechten wijs ik u er uitdrukkelijk op dat ons kantoor een rekening-courantovereenkomst gesloten heeft met uw afdeling.

GRIEVEN:

Ten onrechte overweegt de rechtbank als in r.o. 2.4.1.

Hamerslag & van Haren

Advocaten

Toelichting

Wanneer de rechtbank oordeelt, dat de feiten en omstandigheden waaronder het land van herkomst wordt ontvlucht niet worden beïnvloed door de wijze waarop in Nederland asiel is gevraagd, maar dat verweerder aan eiser heeft kunnen tegenwerpen, dat hij zich bij binnenkomst in Nederland niet onverwijld heeft gemeld, hanteert de rechtbank een in zichzelf tegenstrijdige verklaring. Immers, wijze waarop de feiten en omstandigheden waaronder appellant is gevlucht, worden getoetst, worden beïnvloed door formele "mankementen" bij de aanvraag. Tijdigheid, aanwezigheid van grensoverschrijdingdocumenten en reisbewijzen (r.o. 2.4.2) werken drempel verhogend of verlagend bij de beoordeling van het asielverzoek, afhankelijk van de mate waarin wordt voldaan aan de voor de aanvraag gestelde voorwaarden. De vereiste mate van consistentie van het relaas heeft daarmee een direct verband. Voor appellant zelf veranderen de feiten en omstandigheden waaronder hij is gevlucht, niet. Verweerder bekijkt en waardeert de feiten en omstandigheden onder een steeds ongunstiger hoek, naarmate er zich meer "mankementen" voordoen. Dan kan de rechtbank niet stellen, dat deze dezelfde blijven. Niet voor niets overweegt de rechtbank (r.o.2.4.2), dat verweerder heeft kunnen concluderen, dat op voorhand afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eiser (!).

De rechtbank overweegt ten onrechte als in r.o.2.4.3 / 2.4.4.

Toelichting

Appellant ontkent dat er in zijn relaas sprake is van hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden. Appellant is opgegroeid in een ordelijke en gestructureerde maatschappij. Hij weet wat een coherent en consistent relaas inhoudt. Appellant heeft naar vermogen coherent en consistent verklaard. Echter het vermogen daartoe is aangetast door hetgeen hem in USSR/Rusland is aangedaan. Hij wordt momenteel in de Sinai-kliniek in Amersfoort behandeld voor zijn psychische klachten. Verweerder heeft ten onrechte de bestaande schade, en als gevolg daarvan misschien niet meteen duidelijke en heldere toelichting op zijn asielverzoek, niet willen verdisconteren in de beoordeling van de feiten en omstandigheden. De overgelegde verklaringen van de artsen Bruins en Biewenga zijn in dit verband niet op hun waarde geschat door de rechtbank en verweerder:

zij maken duidelijk dat appellant zich maximaal heeft ingezet om de Nederlandse overheid een helder beeld te geven van zijn asielmotieven, maar dat hij als gevolg van lichamelijke en geestelijke gebreken, niet beter kan. De rechtbank en verweerder leggen de meetlat voor appellant op een standaardhoogte, terwijl niet is onderzocht op welk niveau appellant kan functioneren en welke aanpassingen voor de procedure dat met zich mee brengt.

Verzocht wordt:

- om het hoger beroep gegrond te verklaren,
- de beslissing van de rechtbank van 22 juli 2008 te vernietigen,
- de beslissing van de Minister van 24 mei 2008 te vernietigen,
- althans de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank, en verweerder in de proceskosten te veroordelen.

Gemachtigde

